

Súd: Krajský súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 5To/4/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716010450  
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak  
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716010450.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., o odvolaniach okresného prokurátora vo Zvolene a obžalovaného S. O. proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/114/2016 z 09.12.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. februára 2017, jednohlasne takto

### **r o z h o d o l :**

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/114/2016 z 09.12.2016 vo výroku o treste.

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný S. O. odsudzuje podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. k), l), n), § 37 písm. m) a § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného S. O. z a m i e t a.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný S. O. uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. d) Tr. zák., s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Tr. zák., ktorý spáchal tak, že dňa 27.05.2016 v čase o 21.50 hod. na ul. S. vo R., pred domom č. XX sa bez akýchkoľvek slov snažil vytrhnúť poškodenej L. O. N., nar. XX.XX.XXXX dámsku kabelku, ktorú niesla v pravej ruke tak, že pristúpil k nej odzadu, kabelku chytil za rúčky a niekoľkokrát ju mykol, čím ju uvoľnil z ruky poškodenej a s kabelkou ušiel na neznáme miesto, čím spôsobil L. O. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. R., C. XXX odcudzením kabelky, mobilného telefónu zn. SAMSUNG XCOVER 550 a SIM karty s číslom XXXXXXXXXXX, peňaženky s hotovosťou 78,30 Eur, 10 ks stravných lístkov v hodnote po 3,60 Eur, osobných dokladov na jej meno (občiansky preukaz, vodičský preukaz, karta poistenca), preukazu k povoleniu pobytu cudzinca na meno manžela W. N., kariet k účtu vo S. a.s., bankomatových kariet k účtu na meno manžela škodu vo výške 131,- Eur, pričom jej nespôsobil žiadne zranenia.

O treste rozhodol okresný súd tak, že

za to sa odsudzuje podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. c), k), l), n), § 37 písm. m), § 38 ods. 3, § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolaniami okresného prokurátora a obžalovaného bol napadnutý iba výrok o treste, ku ktorému okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol najmä tieto argumenty: obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný (v dvoch prípadoch vykonával resp. vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody); obžalovanému poľahčuje, že spáchal trestný čin v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby (hepatitída typu B), pričínal sa o odstránenie škodlivých následkov trestného činu a dobrovoľne nahradil spôsobenú škodu, priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin sám úprimne oľutoval, napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - a priťažovalo mu, že v minulosti už bol za trestnú činnosť odsúdený.

Ku konkrétne uloženému trestu pod dolnú hranicu zákonnej trestnej sadzby okresný súd uviedol: „Základná trestná sadzba pre žalovaný zločin lúpeže je v rozmedzí 7 - 12 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. sa upravuje trestná sadzba na rozmedzie 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace. S prihliadnutím na okolnosti prípadu a osobu páchatel'a je súd toho názoru, že by trest ukladaný v takomto rozmedzí bol pre obžalovaného neprímerane prísny (súd poukazuje na správanie obžalovaného voči orgánom prípravného konania, v rámci výkonu väzby, vo vzťahu k poškodenej, viaceré ospravedlnenia + oľutovanie skutku ako aj emočné prejavy počas viacerých pojednávaní). Preto súd využil ustanovenie § 39 ods. 1, 3 písm. d) Tr. zák. a ukladal trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v trvaní 5 rokov nepodmienečne, keď zobral do úvahy, že obžalovaný bude musieť ešte vykonať okrem tohto trestu aj premenený podmienečný trest v trvaní jedného roka v konaní OS Zvolen sp. zn. 1T/119/2014. Pre výkon tohto trestu bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia za využitia moderačného ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák., keďže súd je toho názoru, že náprava obžalovaného v tomto stupni stráženia bude lepšie zabezpečená, aj keď podľa ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. by mal byť obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia“.

Okresný prokurátor v podanom odvolaní, ktoré aj písomne odôvodnil navrhoval zrušiť výrok o treste v napadnutom rozsudku a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, pričom voči zaradeniu obžalovaného pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia výhrady nemá. Obžaloba argumentovala najmä tým, že: poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. c) Tr. zák. nie je daná (hepatitída typu B nemá žiadne také negatívne následky, ktoré by obžalovaného nútili páchať trestnú činnosť); okolnosti prípadu nie sú ničím mimoriadne (obžalovaný si vyhládol ako obeť staršiu osobu, na menej frekventovanom mieste, za tmy jej za použitia násillia vzal veci, ktoré použil na uspokojenie svojich materiálnych potrieb); ani osoba obžalovaného nie je ničím výnimočná (doposiaľ sa dostal v troch prípadoch do rozporu s Trestným zákonom, pričom v dvoch prípadoch skončil jeho trestný postih výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody); v osobe obžalovaného ide o páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa rôznorodej trestnej činnosti a nie sú tu dané podmienky pre použitie mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 Tr. zák.; skutočnosti, ktoré obžalovanému poľahčujú, sú štandardnými poľahčujúcimi okolnosťami a nemali byť opakovane odôvodňovať ďalšie znížovanie trestu.

Obžalovaný S. O. napadol v rozsudku okresného súdu výrok o treste z dôvodu, že sa mu javí byť neprímerane prísny, pričom obhajoba navrhla, aby bol tento výrok zrušený a obžalovanému uložený miernejší nepodmienečný trest odňatia slobody (vo výmere 2 až 3 rokov).

Obhajoba argumentovala predovšetkým tým, že: obvinený sa k trestnej činnosti doznal, napomohol objasniť túto trestnú vec, spôsobenú škodu uhradil, poškodenej osobe sa ospravedlnil (táto jeho ospravedlnenie aj prijala); spolužitie s U. C. ako partnerkou sa podpísalo na živote obvineného negatívne (menovaná obvineného zneužívala ako ľahký, ovplyvniteľný a manipulovateľný zdroj príjmu); obžalovaný nemal zo spáchaného trestného činu žiadny majetkový profit (veci odovzdal práve U. C.); obžalovaný konal v presvedčení, v obave a strachu, že musí zaobstarávať finančné prostriedky pre tretiu osobu z prostredia mafie; v čase činu obžalovaný trpel akútnou hepatitídou typu B, čo malo na obžalovaného nepriaznivý vplyv aj pri páchaní trestnej činnosti; obžalovaný vyrastal v neúplnej rodine, angažoval sa však pozitívne v rybárskom hnutí a v minulosti bol aj darcom krvi; hodnotenie obžalovaného počas výkonu doterajšej väzby je kladné; pozitívny vplyv blízkych príbuzných na obžalovaného je tiež dôležitým predpokladom pre nápravu obžalovaného; na výraznú prevahu poľahčujúcich okolností prihládajú pri ukladaní trestu aj iné senáty Krajského súdu v Banskej Bystrici.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý výrok napadnutého rozsudku, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovaného S. O. treba zamietnuť a vyhovieť odvolaniu okresného prokurátora v tom smere, že obžalovanému je potrebné uložiť trest odňatia slobody v rámci aplikovanej trestnej sadzby (hoci na jej dolnej hranici), so zaradením obžalovaného pre výkon trestu - pri akceptácii právneho názoru odvolateľa, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Základným predpokladom pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Tr. zák. sú okolnosti prípadu alebo pomery páchatelia - čo odôvodňuje záver, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo pre páchatelia neprimerane prísne, a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania.

Krajský súd má za to, že v tomto prípade nie sú dané ani mimoriadne okolnosti prípadu a ani mimoriadne pomery obžalovaného, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu aplikovanej trestnej sadzby (7 rokov až 10 rokov a 4 mesiace odňatia slobody).

Odvolací súd je tiež toho názoru, že u obžalovaného nie je daná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. c) Tr. zák., to znamená, že by spáchal trestnú činnosť v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby (v aktuálnom čase hepatitída typu B).

Treba však prihliadnuť na to, že u obžalovaného je daná výrazná priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., to znamená, že za trestnú činnosť bol už v minulosti odsúdený.

Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/57/2011 z 21.08.2011 bol S. O. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa dopustil s ďalším spolupáchateľom dňa 20.08.2011 v meste Zvolen (spoločné vniknutie do latkových pivníc a odcudzenie vecí so spôsobením škody vo výške 6,50 Eur). Uložený trest povinnej práce vo výmere 160 hodín S. O. vykonal.

Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/119/2014 z 15.08.2014 (právoplatný 27.09.2014) bol S. O. uznaný vinným z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák., ktorého sa dopustil vo Zvolene dňa 05.06.2014 fyzickým napadnutím príslušníka OO PZ vo Zvolene pri vypočúvaní k priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Ohľadne pôvodne uloženého trestu odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, výkon ktorého bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 13 mesiacov bolo medzičasom rozhodnuté, že výkon trestu odňatia slobody vykoná, pretože v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa dopustil ďalšej trestnej činnosti (tento trest odňatia slobody v súčasnosti aj vykonáva).

Trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. OT/92/2015 z 29.07.2015 (právoplatný v ten istý deň) bol S. O. uznaný vinným z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., pretože 27.07.2015 vo Zvolene riadil motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu (1,03 mg/l). Za to mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (ktorý vykonal dňa 12.12.2015) a tiež aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke v trvaní 24 mesiacov.

Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov MV SR okrem iného vyplýva, že dňa 09.05.2015 o 23 hod. sa S. O. dopustil priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tým, že vo Zvolene fyzicky napadol spoluobčianku tak, že ju jedenkrát udrel päťou do pravej časti krku, pričom jej podľa lekárskej správy spôsobil izolované zranenie, a to podvrtnutie krčnej chrčtice, ktoré si vyžiadali lekárske ošetrenie s dobou práceneschopnosti v trvaní 14 dní. Za to mu bola uložená pokuta vo výške 30,- Eur.

Z vyššie naznačených skutočností je zrejmé, že nie sú dané podmienky pre mimoriadne znižovanie trestu u obžalovaného S. O. v zmysle § 39 Tr. zák. a preto bolo potrebné zrušiť výrok o treste v napadnutom rozsudku z dôvodu uloženia neprimeraného trestu v zmysle § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por.

Ukladajúc trest v rámci aplikovanej trestnej sadzby (s prevahou poľahčujúcich okolností a v rozmedzí 7 rokov až 10 rokov a 4 mesiacov odňatia slobody) mal odvolací súd za to, že obžalovanému je

potrebné uložiť trest v rámci tejto trestnej sadzby, hoci na jej dolnej hranici, to znamená v trvaní 7 rokov odňatia slobody nepodmienečne. Takto uložený trest zohľadňuje aj všetky okolnosti prípadu, ktoré sú obžalovanému na prospech.

Keďže ani obžaloba nežiadala, aby bol obžalovaný zaradený pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (lebo v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním teraz prejednáwanej trestnej činnosti vykonával nepodmienečný trest odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin - vid' § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.), ale uspokojila sa s tým, že je primerané, aby obžalovaný vykonával uložený trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, krajský súd aplikoval § 48 ods. 4 Tr. zák. a obžalovaného zaradil pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia (lebo možno pripustiť, že so zreteľom na závažnosť trestného činu a mieru narušenia obžalovaného možno jeho nápravu lepšie zaručiť v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia).

Na základe už uvedených dôvodov preto krajský súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

**Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.